

RUTKA (7) *sb f*

a *jasne*.

sg N rutka (7). ◇ [A rutkę.]

Sł stp notuje, *Cn s.v.* *ruta*, *abo rutka ptasza*, *Linde XVII – XVIII w. s.v.* *rutewka*.

1. [bot. *Dem. od „ruta” w znac. podstawowym; w przen:*

Zwrot: »rutkę siać« = nie móc znaleźć małżonka [tu żart. mężczyzna o sobie]: Gdyby już i k'temu posłaniu do księżęcia pruskiego przyszło, musielibyśmy jenak pierwej takowe około ożenienia nasze przedsięwzięcie niektórym tu panom odkryć, boby się podobno inak nie godziło. [...] Podobno nam tak przyjdzie długo rutkę siać. *ListyZygmAug 1553/254.*]

2. *bot. Adiantum capillus-veneris L.; adiantum właściwe, paproć z rodziny adiantowatych (Adiantaceae) (5) :*

Zestawienia: »kamienna rutka« (2): Skálna rutká/ Ízukai Kámienna rutká SienLek Xxx3v, Xxx2.

»skalna rutka« [szyk 3:1] (4): Skálna rutká/ Adiantum, Capillus veneris, Maurrauten. SienLek 236v, Xxx2, Xxx3v [2 r.].

3. *bot. Zestawienie: »polna rutka« = Fumaria officinalis L. (Rost); dymnica pospolita, roślina jednoroczna z rodziny dymnicowatych (Fumariaceae) (2) : Polna rutká/ Fumus terrae Capnos longa. SienLek 208v, Xxx3v.*

Cf RUTA

MN